

מאמר שלישי בסידרה. הדן בהיבטים הצבאיים של „שלוש סאדאט” והמתאר את נקודות התורפה והסיכונים הביטחוניים הנשקפים לישראל

„מילחמת חיטין השנייה”

”מילחמת חיטין השנייה” הוא כוכר לקרא העיקבי של סידרה זו על „גבולות וביטחון” — שם ה”מלחמה, אשר אם תפרוץ אחרי שיאומץ „שלוש סאדאט” ובנסיבות הביטחוניות הצבאיות שייצרו, מפתח הצבאית המוחלט של ישראל בה תהיה ודאות בטוחה מראש. מאמר זה הוא ההמשך לשני ה”מאמרים הקודמים המטפלים בשלוש סאדאט” מן הבחינה הביטחונית-הצבאית — „הסכנה שבשלוש סאדאט” (העולם הזה 2102), ו”מפלה בטוחה מראש” (העולם הזה 2104).

ישראל, אשר ביטחונה הצבאי הוא נשוא המאמרים האלה איננה ישראל בנבולות ששת הימים. זו ישראל הישנה, בנבולות 67’ — כדומר, אלה שנקבעו בשנת 1949, כסיום מלחמת העצמאות האחרונה מיבצע „עובדה” (כביש הנגב ה”מרכיב והדרומי).

שתי „בשורות” לסידרה זו. האחת מציגה קה מאד ליונים למיניהם, ובדין כך. היא חושפת את הנביבות וקלות-הדעת (הבטיח

החלטי ובלבדי את טיעון סאדאט, שבעיית ביטחונה של ישראל איננה נתון עובדתי, מוחשי ואובייקטיבי, אלא בעייה פסיכולוגית ביוסודה; כלומר, מקורה האמיתי הוא פחדים לאירציונאליים של היהודים, כצד בור וכפרטים, ואז די בניתוח המחסום הפסיכולוגי — כלומר, באימוץ „שלוש סאדאט” כצורתו, כפי שהועלה בנאום בינסט — כדי שקיימה ושיגשגה של ישראל

מוקדמים ההכרחיים לשלום תוך קביעתם כמרכיבי השלום הראשוני (יום כמעשה) — הוא שוטח מסוכן, או שוטח הנהג ככתייענה.

ה”בשורה” השנייה של סידרה זו נעצת בקוטב ההפוך ומטרידה ביותר את הניצים; נכון יותר, אותם הניצים ה”

מאת בנימין עמידרור

כמו כל מאמרו של הפרשן הצבאי של „העולם הזה” מבטא גם מאמר זה את השקפתו האישית הפרטית של הכותב. הוא מתפרסם מעל דפי „העולם הזה” כתרומה לוויכוח הציבורי, מתוך הנחה שגם אנשי שלום צריכים להתמודד עם בעיות ואתגרים ביטחוניים וצבאיים. דיעותיו של הכותב מייצגות עמדות שיש להן מהלכים בקהילה הביטחונית של ישראל, המשפיעות על עמדותיה המדיניות של הממשלה, שמן הראוי להתמודד ולהתווכח עימן. בגיליון הקרוב יפורסם, במיסגרת ויכוח פומבי זה, הפרק הרביעי והאחרון בסידרת מאמרים זו וכן מאמר נוסף בסידרת מאמרו של שאבי תמיר, המייצג תפיסה הפוכה מזו של עמידרור.

עזה אלו ישירות באה כרוכה המכי ריע מן הצד המנוגד. אי-שכיעותי הרצון של הניצים מסידרת נובעת מכך שישראל, אשר ביטחונה ה”צבאי הוא נשוא הסידרה היא, כא” מור, ישראל „הקטנה” שבגבולות 49’; וכן מכך שטיעונו משמיטים את הקרקע מתחת לנימוק „ההכרחי” חיות הביטחונית הנצחית “שבאחי זקת יהודה, שזמרון ועזה, שהוא הטיעון ה”ביטחוני”-הניצי ארדי הטוחה.

בנסיבות הביטחונית-הצבאיות הנוכחיות וכל עוד תשרונה. מצבם של הניצים, כמובן מאליו, נוח ומצד בהרבה מזה של הינונים. כפי שכבר ציינו לא אחת, יכולה ישראל לשוב לגבולות 49’ בלא שביטחונה הצבאי ייפגע, ואולי אפילו תוך שיפורו, אבל רק בתנאי הכללי האחד הזה — שאת סיבוב הגלגל אחר בתחום הטריטוריאלי תלווה הסבתו אחר, במקביל ובמידה שווה, גם בתחום העוצמות הצבאיות. דהיינו, שכאשר תמצא ישראל מחשש בגבולות ה”מוזלטים ששעברו בתחילת 1949. תהיה

עושים שימוש בכסות ה”ביטחון” גם מעבר לתחומה הראויים. הללו כנראה, חוששים שלא יצ” ירחו למכור באופן משכנע את תפיסתם האמיתית — והיא, שיש ל” החזיק ביהודה, בשומרון וברצועת עזה, בעיקר וקודם-כ”ל מסיבות ה”סמוריות, כלכליות וכו’”כ. לכן הם „מרחיבים” את הטיעון הביטחוני, ועל סמכו קובעים, אכסיומטיים, כי ביטחוננו הצבאי מחייב שליטתנו באזורים אלה — בכל תנאי, בכל מצב, בכל הנסיבות.

בגלל כיוון הנטייה הפוליטית של מרבית הקוראים הפעילים (המגיבים) של העולם הזה, דומה שמאמרי מצייקים רק ליונים, בעיקר אם הם „שפויים” — כלומר, בלתי מחושבים ומתעלמים מן המציאות ומעובי דותיה ואפשרויותיה הפחות-מתאימות ל” ביטחונם.

ראל (אחרי ומאחר שתיסוג לגבולות 49’) יהיו מובטחים וודאיים לגמרי, מכאן ולנצח. מי שטוען לנסיגה אבל איננו נכון ללכת בדרך זו, כאילו מנע את עצמו מלהטיף „שלוש עכשיו”. אלא, חובה עליו לתבוע, שקודם לנסיגה — ובלא שימצאם כלשהו את תביעתו או הסכמתו לכך שהנסיגה תהיה מוחלטת! — ייווצרו ויפעלו אותם תנאים שיבטיחו, כי אם בעתיד תפרוץ מלחמה בכל-זאת יהיה לישראל סיכוי סביר לנהל ולטיים אותה בהצלחה, גם אם התסכמים יפרו ורצון רע להשמיד את ישראל יחליף את הרצון הטוב לשלום עימה.

זה המטיף „שלוש עכשיו” אבל איננו מקב” ומתחייב בפירוש שבעיית הביטחון של ישראל היא אכן רק פוליטית או פוליטית-פסיכולוגית, ובאותה עת איננו נכון לתבוע את מימוש התנאים הביטחוניים-הצבאיים ה”

בנחונים צבאיים שווים היה בכוחו של שטח מצומצם להקנות לישראל ביטחון צבאי עדיף

העוצמה הצבאית הערבית המאיימת עליה, בכוח או בפועל, שווה לעוצמה הצבאית המוחלטת שאימה על ישראל בסוף מלחמת העצמאות. (ואז, מובן מאליו, שגם צה”ל ישוב ויטוג לרמת עוצמתו המוחלטת, כפי שהייתה אז).

הדבר הזה ניתן להיעשות בפשטות וללא קושי — מבחינה צבאית. המגיעות אינן צבאיות-מיקצועיות, אלא אד-ורק „פסיכר” לוגיות” — אם לשאול ביטוי זה מסאדאט

הסבת הגלגל לאחור רק בתחום הטריטוריאלי פירושה חריצת-דין ישראל למפלה

חוננית-הצבאיות של תביעת „שלוש עכ” שיו, כאשר פירושו שלום בכל מחיר, בלא שיובטחו קודם התנאים הצבאיים, שבלעדיהם יבוא שלום זה על חשבון ה”ביטחון ובמקומו.

התובעים „שלוש עכשיו” יכולים להיחשב „שפויים” (ביטחונית-צבאית) רק בתנאי שינטרלו את הפרובלמטיקה הצבאית ויעק” ריה מיסודה, על-ידי הפיכתה לאירלוואנ” סית, זאת, על-ידי שימצאו באופן מלא.